

A Nagyszínházban

В Большом театре

Két felvonás között a páholyok
A karzat s földszint publikuma kint
A díszcsarnokban és a folyosók
Cirádás útvesztőiben kering
A nőkön prémek drága új ruhák
Egy hideg szépség úgy hordja fehér
Kavargó tülljét mint a hófuvást
S beáll a sorba ő is szendvicsért

Tolong zsibong a felhevült tömeg
Előadásról senki sem beszél
Vajaskenyéren sonka halszelet
Pohárka pezsgő vermut többet ér
Annál mi fent a színpadon ma már
Lejátszódott és még játszódni fog
Egykutya cári tiszt vagy komiszár
Ha oldaladnál túsarak kopog

A jegyszedőnők is lazítanak
Szigoru sorfaluk keményített
Kötényben most felbomlik varjuhad
Rebben föl éhség háború perek
És bent a függöny mint kötés min át-
Ütött a vér homálylik bíboran
Elfedve még az új tragédiát
Mely végkifejlete felé rohan

A nagy finálét melyben színre lép
S magába mint verembe hull a nép

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

A vers a költő előadásában:

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)